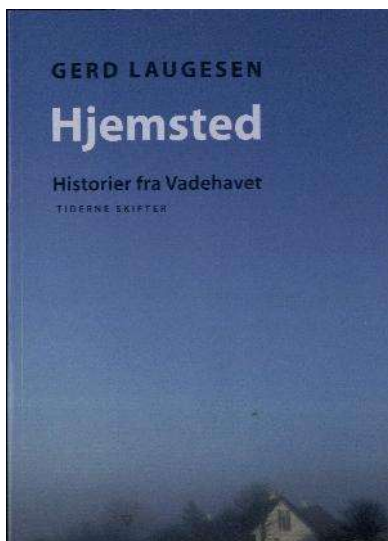

BOG

HJEMSTED (/BOEGER/HJEMSTED)

Af Gerd Laugesen (/forfattere/gerd-laugesen) (2011)

LÅN PÅ BIBLIOTEKET ([HTTPS://BIBLIOTEK.DK/DA/SEARCH/WORK/?SEARCH_BLOCK_FORM=870970-](https://bibliotek.dk/da/search/work/?search_block_form=870970-BASIS%3A29027420&fragment=content)

BASIS%3A29027420&FRAGMENT=CONTENT)

Log ind (/user/login?destination=/boeger/hjemsted) for at anmelde

Facebook (<http://www.facebook.com/share.php?u=http://litteratusiden.dk/boeger/hjemsted&title=Hjemsted>)

Tweet (<https://twitter.com/intent/tweet?url=http://litteratusiden.dk/boeger/hjemsted&status=Hjemsted+http://litteratusiden.dk/boeger/hjemsted>)

En personlig beretning om en rejse langs Vadehavet fra Blåvands Huk til den tyske ø Sild - Om mødet med frisere, ripensere, nevlinger, rømøsere og sønderhoning, der alle fortæller om livet i grænselandet

TAGS: [MARSK \(/TAXONOMY/TERM/13640\)](#)

ANMELDELSE

18 jan.12

(/users/hans-christian-davidsen)

Af Hans Christian Davidsen (/users/hans-christian-davidsen)

Skribent

Hjemsted er en landsby uden for Skærbæk i det vestlige Sønderjylland. Et rart navn på en lokalitet. Det er tillige navnet på en gård, der er på tvangsauktion, og som forfatteren Gerd Laugesen forelsker sig i under sine rejser langs den danske vadehavskyst – og lidt af den tyske med.

»Hjemsted« er også titlen på Gerd Laugesens forunderlige reportagebog, der både kan kaldes litterær og journalistisk.

Fra Varde i nord til Nibøl i syd er Gerd Laugesen rejst rundt med en notesblok og har talt med almindelige mennesker på helt almindelige steder, men ikke almindelige turiststeder. Da hun stiger af toget i Ribe og begynder at snuse rundt i marsklandet, går hun ikke ind i byens kendte domkirke, men falder i stedet for i snak med et par damer i genbrugsbutikken – en disciplin hun dyrker med en tilsyneladende lethed, måske slet ikke med så forfærdelig meget talent, men mere med en åbenhjertig interesse. Og så slår hun sig ellers ned på egnen, med base i Ribe, og med tog, bil og gå-ben som transportmidler.

Denne gonzojournalistik i reportageform er en genre, som især forfatteren Morten Sabroe har dyrket. Andre journalister har brugt den som indgang til reportager fra verdens brændpunkter eller rejsebeskrivelser fra eksotiske steder med skæve vinkler helt uden for de journalistiske standard-kasser og gerne med ens egen person som aktør.

Gerd Laugesen er dog ikke taget til hip-stederne, men til – undskyld udtrykket – udkantsdanmark – der hvor der ikke sker en skid, som en københavnerville sige det.

Hun møder knipledamer i Tønder, den lokale bøsse fra Varde, en ung ripenser, der er kommet hjem for at tage til tandlæge, en dansk skoleleder på Sild, lederen af Nolde-museet i Seebüll, damefrisører, midaldrende kvinder, der holder gang i kulturen og litteraturen i den lille grænseby Aventoft – og mange, mange flere. Personerne bliver både refereret med og uden navn.

Nogle gange indeholdet bogen lidt for mange mennesker til at komme i dybden med noget. Til min smag kunne hun sagtens have sænket tempoet lidt og have dvælet lidt mere ved de enkelte steder, før hun tog videre til det næste – eller ladet bogen fylde nogle flere sider.

Det sker, at Gerd Laugesen spiller dum på læserens vegne, hvad der ofte er en kvalitet i journalistik. Kender man egnen og det meste af dens historie, er det ikke sikkert, at den metode virker så overbevisende.

Et sted hopper kæden af med en dum faktuel fejl. På side 215 kalder Gerd Laugesen Sydslesvig for Nordslesvig, men har tidligere i bogen bevist, at hun godt kender forskel. Nordslesvig er identisk med det gamle Sønderjyllands Amt og især en historisk betegnelse eller en betegnelse, som det tyske mindretal anvender. Sydslesvig er området mellem den dansk-tyske grænse og Ejderen, området hvor det danske mindretal i Tyskland bor.

Bogen tager en udkant og noget dagligdags, vi overser eller ikke rigtig regner for noget, alvorligt. Dette er bogens helt klare kvalitet. Sprogligt bliver bogen dog aldrig rigtig helt intens. Gerd Laugesen leverer dog med mellemrum nogle fine sproglige billeder og behersker frem for alt det jordnære og det personlige, men perspektivet drukner af og til, og de dybere eksistentielle tanker bliver der sjældent plads til. På dette punkt må bogen siges at være mere journalistik end litteratur.

Simple oplevelser bliver til metaforer. Her er tydeligvis ingen dagsorden og heller ingen fordomme, nærmere en stille fascination og et åbent sind, der lader tilfældighederne råde.

Man kan håbe, at hun vil prøve kræfterne af andre steder i Danmark (eller måske nogle af nabolandene), men skal hendes bøger have en længere levetid og få de dybe følelser og eftertanken frem i læserne, så er hun nødt til at dyrke mere end bare de små overraskende historier.

Der er en tysk forfatter, der virkelig behersker denne genre. Han hedder Wolfgang Büscher og har blandt andet skrevet en bog om en rejse til fods fra Berlin til Moskva. Han er god at tage ved lære af.

Gerd Laugesen har en formidabel evne til at fortælle og fornemme, sanse og registrere og få en smånaiv nysgerrighed omsat til en moderne litterær reportage.

Gerd Laugesen: Hjemsted - historier fra Vadehavet, 276 sider (Tiderne SKifter).

BOGDETAJLER

Andre bøger af Gerd Laugesen